

ZAGREBAČKA
MODERNA
ARHITEKTURA
IZMEĐU
DVA RATA

30. XII 1976. - 15. I 1977.
MUZEJ GRADA ZAGREBA

Organizacija izložbe
MUZEJ GRADA ZAGREBA

Tematska i kritička obrada izložbe
TOMISLAV PREMERL

Katalog izložbe
TOMISLAV PREMERL
NADA PREMERL

Likovni postav izložbe
plakat i katalog
JOŽA LADOVIĆ

Fotografije
JOSIP VRANIĆ, ANTE ROCA i DAVOR SALOPEK

Grafički urednik
JOSIP MARTON

»Zadružna štampa« — OOUR PV Agenskomerc

Izložba želi podsjetiti na vrijednost avangardne moderne arhitekture što su je u Zagrebu između dva rata stvarali arhitekti koji pripadaju zagrebačkom kulturnom krugu rođenjem, školovanjem ili djelovanjem. Ona, dakle, nije pregled svega graditeljskog djelovanja tijekom dvadesetak međuratnih godina, već samo onoga arhitektonskog stvaralaštva koje se gradi na načelima novih nazora o prostoru i ulozi arhitekture u društvu.

Nemoguće je bilo pokazati djelatnost pedesetorice autora, pa sama izložba nastoji tek naznačiti temu, a katalog je nešto opširnije dopunjuje. U njemu su spomenute samo važnije realizacije i projekti.

Htjeli bismo da izložba potakne na kritički odnos prema vrijednostima toga još uvijek aktualnog arhitektonskog stvaralaštva, te na daljnja istraživanja i studije.

DR. FRANJO BUNTAK

Moderna se arhitektura u Zagrebu javlja već početkom dvadesetih godina, relativno rano, potvrđujući se sama svojom vrijednošću i ustrajnim djelovanjem pedesetak naprednih, angažiranih i sposobnih arhitekata koji su misao moderne arhitekture prenijeli u našu sredinu i ostvarili je opsežnim i značajnim djelom. Nova je generacija graditelja prekinula s besmislenošću eklekticizma posvećujući osobitu pažnju konstruktivnim i funkcionalnim elementima arhitekture.

U Evropi je to vrijeme radikalnih promjena u pristupu arhitektonskoj problematici. Arhitektonska zbivanja u svijetu nisu mimoišla Zagreb, kuda pristižu oduševljeni đaci Loosa — Zlatko Neumann; Poelziga — Josip Pičman, Zdenko Stržić, i Drago Ibler; Le Corbusiera — Ernest Weissmann, Juraj Neidhardt i Drago Ibler. Nove su zasluge sigurno preuzimale vodstvo, a borba se nastavljala na misaonom planu i u praksi, gdje je trebalo izboriti oživotvorenja nove arhitekture, novog humanizma. Tome se ne može oduprijeti ni arhitektonska škola iz koje od 1923. izlaze prvi diplomanti.

Tako se u Zagrebu odjednom stvara koncentracija arhitekata izvanrednog formata, arhitekata koji već u prvim svojim radovima deklariraju prihvaćanje načela moderne arhitekture i koji sami stvaraju ta načela. Zahvaljujući njihovom djelovanju, Zagreb u svega nekoliko godina postaje jedno od ravnopravnih i vodećih zbivališta moderne arhitekture u Evropi. Arhitekti su se usmjerili problemima grada i urbanim aspektima industrijskog društva, a svojim oblikovanjem priključili su se razvoju evropske avangarde smatrajući arhitekturu i urbanizam društvenim zadacima.

Dvadesetih i tridesetih godina napredni arhitekti u Zagrebu djeluju u nekoliko grupacija, neki samostalno, a neki u gradskim službama. Grupa oko arhitekta Drage Iblera, tzv. »Zagrebačka škola«, djeluje od 1926. do 1935. i ona znači istinski početak novoga razdoblja arhitekture, a arhitektonska situacija postaje značajan kulturni činilac u našoj sredini. Tu su i arhitekti okupljeni u grupi »Zemlja«, arhitekti u »Radnoj grupi Zagreb«, arhitekti koji su radili zajedno u vlastitim projektnim biroima i više samostalnih

projektanata. U grupi oko Iblera bili su Planić, Kauzlarić, Horvat, Bon, Požgaj, Galić i drugi. Njihovo se djelovanje ostvarilo kao napredna humana misao i estetski doseg vremena.

Svojim shvaćanjem da je arhitektura umjetnost i da mora izvirati iz života svoga vremena, Ibler omogućuje bolje razumijevanje veza arhitekture s tezama grupe »Zemlja« u kojoj značajnu ulogu ima prisutnost arhitekata. Međutim, ono što je arhitekturi i likovnim umjetnostima u »Zemlji« zajedničko, više je socijalne nego umjetničke prirode. Arhitekti, članovi »Zemlje« koja je djelovala od 1929. do 1935, bili su: Horvat, Ibler, Kauzlarić i Planić, a kao gosti na izložbama sudjelovali su Galić, Gomboš, Pičman, Strižić, te »Radna grupa Zagreb«. Program »Zemlje« kao grupacije bio je socijalno angažirano djelovanje koje se je u raznim područjima likovnog stvaranja pokazivalo na različite načine.

Kao samostalni projektanti rade: Albini, Denzler, Kliska, Kauzlarić s Gombošem, Neumann, Löwy, Šterk, Planić i drugi. Društvena aktivnost arhitekata manifestira se energičnim istupanjima u stručnom tisku, književnim i arhitektonskim revijama, zajedničkim izložbama itd. Program i koncept koji su zagrebački arhitekti iznosili određuje mjesto i ulogu arhitekture u društvu, njenu socijalnu i etičku komponentu, a rjeđe je riječ o formalističkoj prostornoj artikulaciji kojom bi se taj program ostvarivao. Sadržaji do tada smatrani drugorazrednim zadacima ubrzo poprimaju važnu ulogu u razvoju prostorne misli. Škola, tvornica, stadion, bolnica, pošta izazivaju podjednak interes, a društvena narudžba reprezentativnog objekta gubi privlačnost.

Sve intenzivniji razvoj grada inicira potrebu za stvaranjem urbanističkih službi, pa se tih godina javljaju i veliki urbanistički natječaji. Urbanistički prijedlozi u većini su slučajeva ostali neizvedeni zbog općedruštvene situacije, koja očito još nije bila zrela da do kraja iznese i realizira jedan veliki urbanistički zahvat kao npr. regulaciju grada Zagreba. Na regulaciji grada radili su Strižić, Antolić, Neidhardt, Zemljak i Hribar.

Dvadesetih godina počinje se izgrađivati prostor nekadašnjeg sajmišta, istočno od Draškovićeve i južno od Martićeve ulice, planira se današnji Trg žrtava fašizma, te blokovi oko trga s ulicama Račkoga, Božidara Adžije i Voje Kovačevića, a tridesetih godina Lenjinov trg i okolne ulice, te se produžuje i izgrađuje Ulica socijalističke revolucije.

Svojim ostvarenjima, zagrebačka arhitektura toga razdoblja jasno je pokazala shvaćanje čitave jedne generacije arhitekata, da mora po svemu odgovarati svojim humanim zahtjevima i svome stvaralačkom potencijalu. Funkcija i funkcionalnost, koja se stalno spominje i provodi, znači ovdje estetski funkcionalizam i kreativni konstruktivizam, koji obuhvaćaju jedinstvenu metodu stvaranja, ali specifičnu za svaki pojedini zadatak. U svakoj koncepciji arhitektura je odgovarala humanizmu novoga vremena i zahtjevima suvremenog života. Te misli, novi građevni materijali i tehnika nosili su i adekvatnu novu prostornu misao ostvarivanu i pokazivanu ravnotežom kompozicije volumena i pročelja s prostornim sklopom unutrašnjosti koji u zajedničkom funkcioniranju oživotvoruju najvrednije postavke moderne arhitekture u humanom i estetskom smislu.

Nova arhitektura sama je izborila mogućnost da kreira i samu funkciju i novi red stvari, gdje estetsko i funkcionalno, tehničko i umjetničko znače integralnu kreaciju.

TOMISLAV PREMERL

Alfred ALBINI

Rođen u Grazu 15. 7. 1896. Studije je započeo u Beču, a završio ih 1923. na Visokoj tehničkoj školi u Zagrebu. Bio je suradnik u atelierima Viktora Kovačića i Huga Ehrlicha, pa nakon Kovačićeve smrti (1924.) radi još na dovršenju zgrade Burze prema projektu V. Kovačića. Od 1927. radi samostalno. Albini prihvaća načela moderne arhitekture, osobito funkcionalizam, no on ga oplemenjuje vlastitim shvaćanjem i svojstvenim individualnim izrazom. Osobito izražen osjećaj za mjeru i ritam Albini izražava u raznovrsnim koncepcijama gradeći vile, stambene zgrade i reprezentativne velike poslovne objekte. U nekoliko teoretskih rasprava analizira i objašnjava moderna strujanja u arhitekturi.

Izvedena djela

- Obiteljska kuća B. Balić, Zagreb, Švearova 9, 1927.
- Vila Meixner, Zagreb, Malinova 14, 1935.
- Kuća Arko, Zagreb, Basaričekova 24, 1938.
- Stambena zgrada na uglu Kršnjavoga i Jukićeve ulice, 1930.

Projekti

- Obrtna škola na Savskoj cesti (III. nagrada), 1935.

Vlado ANTOLIĆ

Rođen u Dežanovcu kod Daruvara 4. 6. 1903. Diplomirao na Tehničkoj visokoj školi u Beču. Od 1930. radi kao arhitekt u Zagrebu.

Projektirao je i izveo veći broj javnih zgrada, zdravstvenih i rekreacionih objekata modernih arhitektonskih oblika. Bavi se rješavanjem urbanističkih zadataka i izradom regulacionih planova. Radi na Regulatornoj osnovi za grad Zagreb 1933. Nagrađivan je na više domaćih i inozemnih natječaja.

Izvedena djela

- Poljoprivredno-šumarski fakultet u Maksimiru, 1933. (sa RGZ i J. Pičmanom)
- Obiteljska kuća u Blažekovoj 4, 1934.
- Gradska ambulanta u Hirćevoj ulici 1, 1935—1937.
- Škola za civilnu zaštitu na Ksaverskoj cesti (ulici Moše Pijade 158, sada Institut za medicinu rada — dograđeno), 1936.
- Cvjetno naselje u Zagrebu, 1939.
- Tipiski projekti zgrada za Cvjetno naselje

Projekti

- Regulacija Jelačićevog trga (Trg Republike), 1930.
- Planinarski dom Sljeme, 1934.
- Direktivna regulatorna osnova za Zagreb, 1933—1936.
- Zagrebački zbor, 1935.
- Tomislavov dom na Sljemenu, 1936.

Bela AUER

Rođen u Zagrebu 3. 10. 1899. Polazio Visoku tehničku školu u Beču, gdje je diplomirao 1923. Polazio privatni seminar Adolfa Loosa. Kod arhitekta Ignjata Fischera u Zagrebu radi do 1931, a zatim samostalno kao projektant. S uspjehom je sudjelovao na mnogim natjecajima. Projektirao je i izveo više vila i stambenih zgrada u Zagrebu. Pri središnjem uredu za osiguranje radnika u Zagrebu projektirao zgrade ustanova socijalnog osiguranja. Projektira više naselja, uredske objekte, ambulante zgrade, industrijske objekte, hotele i kupališne zgrade. Mnoge projekte radi u zajednici sa Zvonimirovom Vrkljanom.

Izvedena djela

- Vila u Zagrebu,
- Stambena zgrada, Zagreb, Socijalističke revolucije 7, 1935.

Franjo BAHOVEC

Rodio se u Zagrebu 1900. Arhitekturu je diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1929. Od godine 1930—1945. radi u Odjelu za visokogradnje grada Zagreba s arhitektom Ivanom Zemljakom. S njim surađuje (1932—1939) na gradnjama škola u Selskoj cesti, Jordanovcu i Cvjetnoj cesti. Suraduje s »Radnom grupom Zagreb« i s arhitektom Ulrichom s kojima projektira i izvodi više objekata, te sudjeluje s uspjehom na mnogim natjecajima.

Izvedena djela

- Stambena zgrada u Marinkovićevoj 1, Zagreb, 1934. (s A. Ulrichom)
- Zgrada uprave policije u Petrinjskoj 32, 1940. (s arh. Kavurićem u okviru Gradskog građevnog ureda)

Projekti

- Socijalna ustanova u Zagrebu (s A. Ulrichom), 1933.
- Regulacija Kaptola u Zagrebu, 1934. (sa I. Zemljakom)

Bruno BAUER

Rođen u Zagrebu 1884; umro u Münchenu 30. 9. 1955. Studirao je u Zagrebu, Grazu i Beču. Radio u Saalechu i Berlinu. Od 1912. radi kao samostalni arhitekt, a od 1925. bavi se konzervatorstvom. Radi na zaštiti i obnovi kulturno-povijesnih objekata i zaštiti povijesne i urbanističke jezgre Zagreba.

Izvedena djela

- Samostan Sv. Ksavera i obnova crkve, 1925.
- Novinarski dom u Savskoj cesti, 1929.
- Stambena zgrada, Pod zidom 12, 1931.
- Obnova crkve sv. Marka, konzervatorski radovi, 1936.

Projekti

- Regulacija Kaptolskog trga, 1935.
- Osnova za regulaciju Gornjega grada
- Idejni projekt za uređenje Strossmayerovog šetališta i južnu padinu, 1929.

Hinko BAUER

Rodio se 17. 1. 1908. u Trstu. Tehnički fakultet završio je u Zagrebu. Radio je kod Rudolfa Lubinskog od 1929—1931. te kod Zlatka Neumanna od 1932—1934. S arhitektom Marijanom Heberleom surađuje od 1936—1939. na mnogim javnim natjecajima.

Izvedena djela

- Zagrebački zbor (sa arh. Haberleom), 1936.
- Servis »Fiat« na Savskoj cesti, 1940. (s Haberleom)
- nadograđeno.

Projekti

- Obrtna škola na Savskoj cesti (S Haberleom), II. nagrada, 1935.

- Zagrebački zbor (s Haberleom), I. nagrada, 1936.
- Konvikt Hrvatskog kulturnog društva »Napredak« (s Haberleom), I. nagrada, 1937.

Harold BILINIĆ

Rođen u Splitu 1894. Studira u Trstu i Firenzi, gdje završava Akademiju za arhitekturu. Suradnik je Ivana Meštrovića od 1922. Projektira i izvodi više objekata i bavi se konzervatorskim radom, a značajna je njegova suradnja na djelima Meštrovićeve memorijalne arhitekture. Šest godina živi i radi u Buenos Airesu.

Izvedena djela

- Adaptacija Meštrovićeve kuće i ateliera u Mletačkoj ulici 6, 8, 10, 1921—23.
- Dom umjetnosti, (danas Muzej revolucije) na Trgu žrtava fašizma, 1938. (izvodi radove s arh. L. Horvatom po Meštrovićevoj ideji)
- Konzervatorski radovi na crkvi sv. Marka, 1936.

Projekti

- Osnova za regulaciju Kaptola, Dolca i Jelačićevog trga, 1932.

Branko BON

Rodio se u Krku 2. 5. 1912. Graditeljsku školu završio je u Zagrebu. Radi u atelieru Huga Ehrlicha i završava školu za arhitekturu Drage Iblera pri Likovnoj akademiji u Zagrebu. Od 1935—1941. projektira i izvodi velik broj obiteljskih vila u Zagrebu, Hrvatskom primorju i Dalmaciji.

Frane COTA

Rođen u Kninu 29. 9. 1898; umro u Zagrebu 19. 1. 1951. Umjetničku akademiju završava u Beču 1924, a arhitekturu na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1929. Bio je profesor na Višoj pedagoškoj školi i na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. Kao kipar, u početku je pod utjecajem bečke secesije i Meštrovića, a kasnije se priklanja realizmu. Projektirao je i izveo više stambenih zgrada i vila u Zagrebu. Kao arhitekt priklanja se modernim koncepcijama i funkcionalizmu, a kao kipar radi portrete, aktove, reljefe i plakete.

Izvedena djela

- Stambena zgrada, Socijalističke revolucije 19, Zagreb, 1933.
- Vila Botteri (sa Z. Požgajem), 1934, Tuškanac 56
- Hrvatski liječnički dom u Šubićevoj 9, (sa arh. Požgajem), 1934.
- Vila u Vončininoj ulici 20
- Vila u Zelengaju.

Juraj DENZLER

Rođen u Zagrebu 12. 4. 1896. Nakon Srednje tehničke škole (1915) i realne gimnazije, arhitekturu studira na Visokoj tehničkoj školi u Beču (1918 i 1919) i Zagrebu, gdje diplomira 1924. Radi u atelieru H. Ehrlicha, a zatim E. Schöna. Radi u građevnim poduzećima gdje samostalno vodi radove. Poslije djeluje samostalno. Često surađuje s arhitektom M. Kauzlarićem s kojim izvodi dosta objekata. Godine 1930, postaje asistent, 1934. docent, a 1939. profesor na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. U početku njegova rada u Denzlera su uočljivi utjecaji i shvaćanja V. Kovačića, pa još nailazimo na dosta jaku tradiciju bečke škole, ali mu dekoracija sve više postaje već prostorno funkcionalna i on je vrlo brzo čisti, a ostavlja samo onu njenu funkciju koja mu je nužna u vlastitom shvaćanju oblika i arhitektonskog reda. Pročišćujući stvaralački izraz, Denzler kreće suptilnim vrednovanjem materijala poštujući uvijek arhitektoniku i volumen, ostajući u osnovi pri klasičnoj shemi kao osnovnoj vrijednosti prostornog izraza. Razvoj Denzlerova izraza prerastao je tradicionalna shvaćanja i ostvaruje se u logičnom stvaralačkom slijedu čistoćom i jednostavnošću, te funkcionalnošću arhitektonskih oblika.

Vrijednost njegove arhitekture uočljiva je u dispoziciji građevnih volumena, u čistoći i funkcionalnosti tlocrtnih rješenja, u modernom shvaćanju i primjeni novih materijala, te osobito u virtuoznosti baratanja arhitektonskim detaljem kojem posvećuje posebnu pažnju.

Izvedena djela

- Palača Mikuličić (Peruanski konzulat), Ulica Moše Pijade 1, 1925.
- Palača narodnog zdravlja (Higijenski zavod), Rockefellerova 4 (s arh. Mladenom Kauzlarićem), 1927.
- Palača Srpske pravoslavne općine, Preobraženska 2 (sa arh. Kliskom i Kauzlarićem), 1929.
- Kapela na Sljemenu, 1931.

- Crkva na sv. Duhu, 1932.

— Škola za gluhoonijemu djecu na Josipovcu, (s arh. Vladimirom Potočnjakom), 1941

— Palača gradskih poduzeća (danas »Elektra«), Gundulićeva 32, 1932—35.

- Gradski vodovodni rezervoar na Jordanovcu, 1932.
- Zdenac i strojarnica Gradskog vodovoda, 1931.
- Stambena zgrada, Martićeva 14 e, 1939.
- Vile i obiteljske kuće: Dr. Tomičić Nazorova 10, 1924. prof. dr. N. Andrić, Vinkovićeve 5, 1930, mr Batistić, Vinkovićeve 7, 1931.

— Kula kamenitih vrata na Gornjem gradu, konzervatorsko-restauratorski zahvat, 1938.

- Paviljon tramvajske stanice na Zvijezdi
- Transformatorska stanica na Rooseveltovom trgu, 1927.

— Stambena zgrada, Gajeve 25, 1930.

— Stambena zgrada, Gajeve 27, 1931.

— Stambena zgrada Šumarske direkcije na uglu Adžijine br. 2 i 4 i Solovljeve 1 (s arh. Šenom), 1926.

— Stambena zgrada, Crnatkova 24, 1929.

— Željeznički nadvožnjaci na Savskoj, Končarevoj i Jukićevoj (sa arh. Kauzlarićem) 1929.

Projekti

— Palača narodnog zdravlja (sa arh. M. Kauzlarićem) 1925, I. nagrada

— Palača Janeković, 1926, I. nagrada

— Palača Srpske pravoslavne općine, Preobraženska 2 (sa arh. M. Kauzlarićem i Kliskom), 1928, I. nagrada

— Željeznički nadvožnjaci na Savskoj, Končarevoj i Jukićevoj (s arh. M. Kauzlarićem), 1929, I. nagrada

— Umjetnički paviljon, 1931, I. nagrada

— Oficirski dom, Trg M. Tita, 1937, I. nagrada

— Zgrada Mirovinskog fonda Gradske štedionice, Martićeva 14 e, 1938, I. nagrada

— Palača gradskih poduzeća, 1933, II. nagrada

— Palača Obrtnog doma, 1937, otkup

— Palača Gospodarske sloge, 1938, otkup

— Uredska zgrada na Gornjem gradu (Strossmayerovo šetalište), 1940.

— Studije gradskih paviljona, (sa M. Kauzlarićem), 1930.

Pavao DEUTSCH (Duić)

Rođen u Zagrebu 23. 6. 1897, umro 24. 4. 1948. Svršio Visoku tehničku školu u Beču 1928, a na Tehničkom fakultetu u Zagrebu postigao doktorat tehničkih znanosti. Od 1922. radi u zajednici s arh. Aleksandrom Freudenreichom, s kojim dobiva više od 20 nagrada na arhitektonskim natjecanjima. Radi uglavnom javne i stambene zgrade.

Izvedena djela

- Stambena zgrada, Buconjićeva 37, 1938.
- Stambena zgrada, Trg Jože Vlahovića 4, 1931.

Zoja DUMENGIĆ

Rođena u Odessi 31. 12. 1904. Arhitekturu je diplomirala na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1927. Bavi se uglavnom projektiranjem bolnica i objekata za zdravstvo. Tridesetih godina izvela je mnoge objekte zdravstva u duhu moderne funkcionalne arhitekture. Razbivši stare sheme, u svojoj arhitekturi primjenjuje načela nove arhitekture, i na tom je području najplodniji stvaralac između dva rata.

Izvedena djela

- Paviljon za zarazne bolesti u Zagrebu, 1934—1936.
- Škola sestara pomoćnica, Mlinarska 38, 1938—1940.

Projekti

— Židovska bolnica, 1931. (otkup)

— Paviljon za turbekulozne na Zmajevcu, 1932.

— Bolnica bolesničkog fonda za državno saobraćajno osoblje na Jordanovcu (sa Selimirom Dumengjićem i Zvonimirom Vrkljanom), 1938, III. nagrada

— Klinike Medicinskog fakulteta, 1941. (otkup)

— Sanatorij za tuberkulozu na Snopljaku na Zagrebačkoj gori, 1941.

— Planinarski dom na Sljemenu (sa Selimirom Dumengjićem), 1934, II. nagrada.

Hugo EHRILCH

Rođen u Zagrebu 31. 1. 1879, umro 21. 9. 1936. Studirao je u Beču na Tehničkoj visokoj školi od 1897—1903. U Beču se pridružuje krugu Adolfa Loosa i prihvaća Loosove nazore o arhitekturi. Od 1909. do 1915. radi s

V. Kovačićem u Zagrebu kao protagonist novih stremjenja u arhitekturi. Ehrlich i Kovačić pioniri su na tom poslu u našoj sredini. Poslije prvoga svjetskog rata ne radi više s Kovačićem, a nakon Kovačićeve smrti (1924) naslijeđuje ga kao profesor na Tehničkom fakultetu u Zagrebu (1925) i dovršava još Kovačićeve zgrade Burze. Samostalno radi mnoge objekte u Zagrebu. Godine 1932. izdaje monografiju »Neues Bauen und Wohnen« u Beču.

Izvedena djela

- Zgrada banke (Slavenska banka), ugao Vlaške i Šošarićevih stuba, 1922.
- Stambeni blok Nadarbine Zagrebačke nadbiskupije (Vlaška, Kraševa, Martićeva, Ratkajev prolaz), 1926—1932.
- Palača Janeković, Draškovićeve 15, 1928.
- Kuća Grünwald, Boškovićeve 36, 1925.
- Kuća Blüweiss, Domagojeva 2, 1928.
- Obrtna banka, Ilica 38, 1924.
- Palača mirovinskog fonda Gradske štedionice, Gajeve 2, 1932.
- Jadransko osiguravajuće društvo, Račkoga 9, 1921.
- Stambena zgrada, Varšavska 2, 1924.
- Stambena zgrada, Ulica 8. maja 17, 1922.
- Vila Deutsch, Rokov perivoj 8, 1920.
- Dogradnja i rekonstrukcija palače u Opatičkoj 4, 1924.
- Završava gradnju Burze na Trgu Jože Vlahovića (unutrašnjost), nakon smrti Viktora Kovačića, 1924.
- Stambena kuća, Kumičićeva 5, 1922.

Projekti

- Projekt za hotel »Esplanade« (sa bečkim arhitektom Adolfom Loosom), 1922. (II. nagrada)
- Projekt za Tehnički fakultet, 1930.
- Oficirski dom na Trgu M. Tita, 1930.
- Naselje na Selskoj cesti, 1931.
- Kompleks »Nadarbine«, 1926.
- Mirovinska zaklada Gradske štedionice na uglu Gajeve i Trga republike, 1932.
- Regulacija Strossmayerovog šetališta, 1911.

Aleksandar FREUDENREICH

Rođen u Zagrebu 21. 11. 1892, umro u Zagrebu 1974. Završio je Građevinski odjel Graditeljske stručne škole 1911. Godine 1919. postaje ovlaštenu graditelj-arhi-

tekt, a 1926—1930. završava Arhitektonski odjel Državne umjetničke akademije u Zagrebu. Poslije I. svjetskog rata osniva vlastiti biro i radi samostalno, a od 1923. uglavnom s Pavlom Deutschom (Duićem) te dobiva oko tridesetak nagrada na arhitektonskim natjecanjima.

Izvedena djela

- Izraelitska bogoštovna općina, Petrinjska 7 (s Deutschom), 1929.
- Stambena zgrada, Kraševa 17, 1930. (s Deutschom)
- Obiteljska kuća, Bosanska 15, (s Deutschom), 1927.
- Stambena zgrada, Gundulićeva 38 (s Deutschom), 1927.
- Stambena zgrada, Dežmanova 9 (s Deutschom), 1928.
- Obiteljska kuća, Bosanska 30 (vlastita kuća), 1928.
- Palača Braće Kavurića 25, (s Deutschom), 1930.
- Stambene zgrade, Pod zidom 6, 8 i 10, (s Deutschom), 1930.
- Stambena zgrada, Prilaz JNA 20, (s Deutschom), 1931.
- Stambena zgrada na Ilirskom trgu 3, (s Deutschom), 1933.
- Stambena zgrada, Moše Pijade 4, (s Deutschom)
- Matica hrvatskih obrtnika, Ilica 49 (s arh. Zvonkom Požgajem), 1937.
- Hotel »Beograd«, Petrinjska 71, (s Deutschom), 1938.
- Stambena zgrada, Gajeve 2b, (s Deutschom), 1933.
- Obiteljska kuća, Bosanska 7, (s Deutschom), 1940.
- Adaptacija prizemlja, pasaž i nadogradnja zgrade na Trgu republike 6, (s Deutschom), 1930.

Projekti

- Zgrada gradskih poduzeća u Gundulićevoj, (s Deutschom), 1932.
- Matica hrvatskih obrtnika, Zagreb, 1937.
- Rekonstrukcija staroga kazališta na Markovu trgu u Zagrebu, 1937.

Drago GALIĆ

Rođen u Zagrebu 9. 10. 1907. Arhitekturu je studirao kod Drage Iblera na Umjetničkoj akademiji u Zagrebu. Od 1926—1930. radi kod H. Ehrlicha, J. Denzlera i Mladena Kauzlarića, a zatim do 1939. kod Drage Iblera. Od 1939. samostalno je vodio arhitektonski projektni biro.

Sudjeluje na mnogim arhitektonskim natjecanjima, a od 1934. izlaže s grupom »Zemlja« u Zagrebu. Galić se zalaže za suvremene arhitektonske koncepcije, osobito funkcionalizam (stambene zgrade), modificirajući Le Corbusierovu funkcionalnost stanovanja u naše prilike.

Izvedena djela

- Drvena obiteljska vila u Hercegovačkoj ulici, 1934.
- Vila u Istarskoj 28 (vlastita kuća)
- Stambene zgrade u Klaićevoj 44 i 46, (ulična i dvorišna)

Projekti

- Upravna zgrada »Prizad« (s D. Iblerom), otkup
- Stambena zgrada u Klaićevoj 44 i 46, Zagreb, (I. nagrada)
- Obiteljske kuće u nizu u Novakovoju ulici (s D. Iblerom), 1935.
- Plivalište i sportski hotel u Preradovićevoj ulici, 1938. (I. nagrada)
- Bolnica na Jordanovcu, 1938.

Stjepan GOMBOŠ

Rođen 10. 3. 1895. u Somboru. Umro 29. 4. 1975. u Zagrebu. Arhitekturu je diplomirao na Visokoj tehničkoj školi u Budimpešti 1921. U Zagreb dolazi 1922; do 1924. radi kod arhitekta Lubinskog, a od 1922—31. kod H. Ehrlicha. S njim radi na projektiranju i realizaciji niza objekata, uglavnom stambenih zgrada, u Zagrebu. Od 1931. do 1941. radio je u suradnji s arh. M. Kauzlarićem u zajedničkom atelieru. Ta je suradnja donijela mnoštvo projekata, natječaja i izvedbi. Gomboš i Kauzlarić ostvaruju u tom razdoblju niz objekata izuzetne arhitektonske vrijednosti i oni predstavljaju značajan doprinos u oblikovanju hrvatske moderne arhitekture između dva rata. Osobitu pažnju Gomboš posvećuje konstruktivnim i funkcionalnim elementima arhitekture.

Izvedena djela

- Zgrada Bratimske zadruge u Adžijinoj ulici 18 i 20, 1928.
- Adaptacija kavane »Medulić«, 1930. (Sva ostala djela i projekti navedeni su uz arhitekta M. Kauzlarića)

Marijan HABERLE

Rođen u Zagrebu 16. 5. 1908. Arhitekturu je završio 1931. na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. Po završenom studiju radi kod arh. Lubinskog i arh. Hribara, te u građevnim poduzećima. Od 1936. do 1940. vodi u suradnji s Hinkom Bauerom arhitektonski biro. S njim sudjeluje na mnogim javnim natjecanjima i izložbama u zemlji i inozemstvu, na kojima dobiva više prvih nagrada. Projektirao je i izveo veći broj privatnih i javnih objekata, te urbanističkih kompleksa. U svom arhitektonskom izrazu Haberle nastoji prostornom funkcionalnom koncepcijom sintetizirati konstruktivne elemente i slobodno oblikovne strukture.

Izvedena djela

- Zagrebački zbor u Savskoj cesti (s H. Bauerom), 1936.
- Vila na Gornjem Prekrižju (s Bauerom), 1938.
- Vila u Torbarovoj 11 (s Bauerom), 1938.
- Zgrada Narodnog sveučilišta u Kordunskoj ul., 1939—1941.
- Crkva Bl. Marka Križevčanina na Selskoj cesti, 1940.
- Inženjerski dom, ugao Pierottijeve i Ulice Izidora Kršnjavoga, 1937. (s H. Bauerom)
- Željezničarska bolnica na Jordanovcu, 1938—1940.

Projekti

- Obrtna škola u Savskoj cesti (s H. Bauerom), 1935 II. nagrada
- Zagrebački zbor, 1936 (s H. Bauerom), I. nagrada
- Konvikt Hrvatskoga kulturnog društva »Napredak«, 1937. (s H. Bauerom), I. nagrada
- Inženjerski dom, 1937.
- Željezničarska bolnica na Jordanovcu, 1938.

Mijo HEČIMOVIĆ

Član je »Radne grupe Zagreb« (RGZ) koja je osnovana 1931—1932. Radi u Gradskom građevnom uredu kod I. Zemljaka (s Bahovcem, Kavurićem i Ulrichom).

Projekti

- Zakladna i klinička bolnica na Šalati, 1930.
- Židovska bolnica, 1931.

Lavoslav HORVAT

Rođen u Varaždinskim toplicima 1901. Nakon Srednje tehničke škole (1922) završio je arhitekturu na Umjetničkoj akademiji kod Drage Iblera u Zagrebu. Od 1922. radi u Zagrebu, u javnim ustanovama i samostalno. Shvaćajući arhitekturu kao društveno angažiranu djelatnost, on pristupa progresivnoj likovnoj grupi »Zemlja« (1929—1935). Prihvaćajući suvremeni međunarodni stil, Horvat ipak nastoji svojoj arhitekturi dati vrijednost nacionalnog izraza. On istražuje primjenu novih oblika arhitekture u specifičnim klimatskim prilikama i pejzažu, istražuje građevni materijal i autohtone arhitektonsko urbanističke vrijednosti.

Izvedena djela

- Vila na Vijencu 6, 1935.
- Škola u Rapskoj ulici, 1938.

Projekti

- Dom umjetnosti (s H. Bilinićem)
- Planinarski dom na Sljemenu (s arh. S. Planićem)

Stjepan HRIBAR

Rođen u Zagrebu 7. 7. 1889; umro u Zagrebu 8. 12. 1965. Arhitekturu je diplomirao u Dresdenu 1914. Nakon I. svjetskog rata radi na Generalnom urbanističkom planu Zagreba i projektira objekte Medicinskog fakulteta 1922—25. Od 1928. radi u Zagrebu kao šef Odsjeka za regulaciju grada te radi na urbanističkom planiranju Zagreba. Ova njegova djelatnost značajna je s obzirom na vrijeme nagloga urbanog rasta, pa je tu ostvario mnoga dobra rješenja. Izvodi i mnoge stambene objekte, radi unutarnja uređenja, no najviše je dao urbanističkih projekata.

Izvedena djela

- Generalni plan za Medicinski fakultet na Šalati (oko 1919)
- Bankovna zgrada u Vlaškoj 86, Zagreb, 1922—25.
- Regulatorna osnova Zagreba (u sklopu Gradskog građevnog ureda), 1932.

Projekti

- Zagrebački zbor, 1929. (s arh. Pičmanom)
- Zgrada Studentskog doma na Trgu žrtava fašizma, 1930.

Drago IBLER

Rođen je 14. 8. 1894. u Zagrebu, umro 12. 9. 1964. Nakon završene Srednje tehničke škole (1913.) napušta Zagreb. Arhitekturu je diplomirao na Visokoj tehničkoj školi u Dresdenu. Godine 1921. u Parizu dolazi u dodir s Le Corbusierom i grupom umjetnika i arhitekata okupljenih oko časopisa L'Esprit Nouveau. Poslije radi u Berlinu na Državnoj akademiji umjetnosti u atelieru H. Poelziga od 1922—24. Godine 1925. osniva sa svojim suradnicima (S. Planić, M. Kauzlarić, L. Horvat, B. Bon, D. Galić, Z. Požgaj i dr.) ideološki progresivnu grupu, nazvanu kasnije »Zagrebačkom školom«. Godine 1926. postaje profesor na novoosnovanom odjelu za arhitekturu na Umjetničkoj akademiji. Ovdje je do 1941. odgojio nekoliko generacija arhitekata. Njegove progresivne likovne koncepcije povezale su ga s grupom mladih likovnih umjetnika u Zagrebu, s kojima 1929. osniva grupu »Zemlja«, koje je predsjednik od osnivanja do policijske zabrane djelovanja grupe 1935. Sudjelovao je na brojnim natjecanjima, ali su mu projekti bili rijetko realizirani zbog njegovih društvenih i stvaralačkih naprednih ideja. Vodio je idejnu borbu za humanizaciju arhitekture, za shvaćanje arhitekture kao umjetnosti, te u svojim djelima ostvaruje novi prostor u duhu najsuvremenijih shvaćanja funkcionalizma i konstruktivizma, ali nikad ne odbacujući stvaralačku poetičnost arhitekture kao humane discipline.

Izvedena djela

- Stambena zgrada, Vlaška 60, 1930.
- Stambena zgrada, Martićeva 13, 1930.
- Vila na Jabukovcu 15, 1930.
- Upravna zgrada zarazne bolnice na Mirogojskoj cesti, 1931.
- Obiteljska kuća, Zamenhofova 1, Zagreb, 1936.
- Vila u Nazorovoj ulici, 1935.
- Vila na Jabukovcu 27, 1934.
- Stambena zgrada, Moše Pijade 16, 1936.
- Stambena zgrada u Martićevoj 14c, 1936.

Projekti

- Okružni ured za osiguranje radnika, 1923.
- Epidemiološki institut, 1924—25.
- Visoka škola za trgovinu, 1927.
- Stambena zgrada u Ilici, 1929.
- Stambena zgrada Rudarske bratimske blagajne, 1929.

- Srednjoškolska poliklinika, 1930.
- Umjetnički paviljon, 1932.
- Poslovna i najamna kuća na Jelačićevom trgu, 1932.
- Stambeno-poslovna zgrada na uglu Gundulićeve i Masarykove, 1934.
- Stambena zgrada, Ilica 163a, 1930.
- Regulacija Jelačićeva trga (danas Trg republike), 1930.
- Niz obiteljskih kuća u Novakovoj (s arh. Galićem), 1935.
- Regulacija Kaptola, 1935.

Mladen KAUZLARIĆ

Rođen u Gospiću 10. 1. 1896; umro u Zagrebu 6. 9. 1971. Pohađao je Srednju tehničku graditeljsku školu 1911—1915; od 1926—1930. studira arhitekturu na Umjetničkoj akademiji kod Drage Iblera. Bio je član grupe »Zemlja« od 1932. Mladen Kauzlarić je radio od 1921—1931. u atelieru kod Huga Ehrlicha, a onda samostalno s J. Denzlerom. Od godine 1931—1941. vodi atelier u suradnji s Gombošem s kojim izvodi brojne obiteljske, stambene i javne zgrade, te urbanističke projekte. Kauzlarić je jedan od najistaknutijih predstavnika hrvatske Moderne. Na naslijeđu V. Kovačića i H. Ehrlicha on prihvaća nova shvaćanja u duhu funkcionalizmu kreirajući svoje arhitektonske koncepcije s osobitim smislom za mjeru i odnose cjeline i detalja.

Izvedena djela

- Palača Narodnog zdravlja (Higijenski zavod), Rockefellerova, 1927. (s I. Denzlerom).
- Vila Schoen (s Gombošem), Pantovčak 72a (pregrađeno)
- Vila u Novakovoj 15, 1932. (s Gombošem)
- Stambena zgrada u Maksimirskoj 4, 1932. (s Gombošem)
- Stambena zgrada u Petrinjskoj 11, 1932. (s Gombošem)
- Adaptacija kavane »Esplanade«, 1933. (s Gombošem)
- Stambena zgrada, Breščenskoga 7, 1938. (s Gombošem)
- Vila u Novakovoj 24, (s Gombošem)
- Stambena zgrada u Buconjićevoj 25, 1936. (s Gombošem)

- Adaptacija kavane »Corso«, 1934. (s Gombošem)
- Stambena zgrada, Solovljeva 12, 1934. (s Gombošem)
- Stambena zgrada u Boškovićevoj 26 (dvorište), 1935. (s Gombošem)
- Vila Ladany (s Gombošem), Nazorova 52, 1937.
- Zgrada »Gospodarske sloge«, Ulica soc. revolucije 17, 1938. (s Gombošem)
- Vila Schell (s Gombošem), Prekrižje 48 (pregrađeno), 1938.
- Stambena zgrada »Mirovinskog fonda« na Svačićevom trgu 12, 1940. (s Gombošem)
- Željeznički nadvožnjaci na Savskoj, Končarevoj i Jukićevoj, (s J. Denzlerom), 1926.

Projekti

- Židovska bolnica, 1931. (s Gombošem), III. nagrada
- Zgrada gradskih poduzeća, 1932. (s Gombošem)
- Zgrada »Gospodarske sloge«, 1937. (s Gombošem)
- Zgrada »Mirovinskog fonda«, 1939. (s Gombošem)
- Adaptacija kavane »Corso«, 1933. (s Gombošem)
- Umjetnički paviljon, 1930.
- Palača Banske uprave na Griču, 1940.
- Regulacija Kaptola, 1928.
- Željeznički nadvožnjaci, I nagrada (s J. Denzlerom)

Dorđe KIVEROFF

Rođen 1897. u Varšavi. Arhitekturu je završio na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. Od 1930—1939. radi u zajednici s arh. Korkom i arh. Krekićem više stambenih i javnih zgrada, te sudjeluje s uspjehom na mnogim arhitektonskim natjecanjima. (Izvedena djela i projekti su navedeni kod arh. Jovana Korke.)

Stanko KLISKA

Rodio se u Snagovu, SR BiH, 15. 9. 1896; umro u Beogradu 1969. Arhitekturu je studirao u Beču i Zagrebu, diplomirao je 1923. na Tehničkom fakultetu. Do 1928. radi kod Građevinske direkcije u Zagrebu. Radio je u atelieru Viktora Kovačića. Od 1929—1944. radi kao ovlaštenu arhitekt. Sudjelovao je s uspjehom na mnogim natjecanjima. Radi više stambenih i javnih zgrada, a posebno bolnice.

Izvedena djela

- Palača Srpske pravoslavne općine u Preobraženskoj 2, 1929. (s J. Denzlerom i M. Kauzlarićem)
- Zakladna i klinička bolnica na Rebru, 1936—1941. (s Ulrichom i Juranovićem)
- Banovinska štedionica, 1938.
- Stambena zgrada u Gajevoj 2a, 1935.
- Stambena zgrada u Stančićevoj 7, 1930.
- Stambena zgrada na Trgu bratstva i jedinstva 5, 1937.

Projekti

- Sokolski dom, 1930.
- Zakladna i klinička bolnica na Rebru, 1934. (s Ulrichom i Juranovićem), I. nagrada
- Bolnica bolesničkog fonda za državno saobraćajno osoblje na Jordanovcu (s Ulrichom), 1938, I. nagrada

Jovan KORKA

Rođen u Novoj Gradiški 20. 2. 1904. Arhitekturu je diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. Vodi svoj arhitektonski atelier u Zagrebu i radi u suradnji s arhitektom Đorđem Krekićem i arh. Đorđem Kiveroffom; s njima između 1930—1941. projektira i izvodi veći broj javnih i stambenih zgrada, te sudjeluje s uspjehom na mnogim javnim arhitektonskim natjecanjima.

Izvedena djela

- Radnička komora (danas Radnički dom) na Lenjinovom trgu (s Krekićem, Kiveroffom i V. Šterkom), 1937.
- Javna burza rada u Ulici socijalističke revolucije 15, 1936. (s Krekićem, Kiveroffom i V. Šterkom)

Projekti

- Javna burza rada, (s Krekićem, Kiveroffom i V. Šterkom), 1935.
- Radnička komora (s Krekićem, Kiveroffom i V. Šterkom)
- Planinarski dom na Sljemenu (s Krekićem i Kiveroffom), 1934, II. nagrada

Milovan KOVAČEVIĆ

Rođen u Koprivnici 10. 7. 1905; umro u Zagrebu 21. 7. 1946. Arhitekturu je studirao u Pragu od 1925—1927, a

diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu, gdje je od 1932—1943. asistent kod prof. Ede Šena s kojim radi i kao suradnik na mnogim natjecanjima. Radio je i kao urbanist. Po svojim arhitektonskim ostvarenjima, Kovačević je istaknuti predstavnik generacije arhitekata između dva rata.

Izvedena djela

- Stambena zgrada u Preradovićevoj 5, 1930.
- Stambena zgrada, Trg Jože Vlahovića 2, 1930.
- Tehnički fakultet, (Klaićeva, Kačićeva) 1940.
- Stambena zgrada u Petrinjskoj 47, 1933.
- Stambena zgrada (danas Studentski dom) na Trgu žrtava fašizma 10—13 (s E. Šenom.), 1933.

Projekti

- Sokolski dom, 1930. (natječaj)
- Regulacija Jelačićevog trga (Trg Republike), 1930.
- Planinarski dom na Sljemenu, 1934. (otkup)
- Zagrebački zbor, 1935. (otkup)
- Regulacija Kaptola (s E. Šenom), 1935. (otkup)
- Tehnički fakultet, 1938/39.

Viktor KOVAČIĆ

Rođen je u Ločkoj Vasi 28. 7. 1874; umro u Zagrebu, 21. 10. 1924. Obrtnu školu završio je u Grazu, gdje je izučio zidarski zanat. Od 1892—1896. radi kod Hermana Bolléa u Zagrebu (izvodi restauracije crkava). Godine 1896. upisuje se na Akademiju u Beču kod Otta Wagnera i prijateljuje s Adolfom Loosom. Ovu Akademiju diplomirao 1899.

Kovačić je već tada pod utjecajem težnji za oslobođenjem od tradicija i zastupa načela stvaralačke slobode, poštivanje materijala i čistoću konstrukcije. Kovačić je prvi hrvatske arhitekt koji je stvaralaštvo arhitekture shvatio i pokazao u novom svjetlu i upravo ga takav način njegova djelovanja pokazuje kao stvaraoca nove, moderne prostorne misli.

Od 1909. do 1915. surađuje s Hugom Ehrlichom. U toj plodnoj suradnji nastali su mnogi vrijedni projekti i objekti. Svojim znanjem i zalaganjem Kovačić je postavio temelje moderne hrvatske arhitekture. Od 1920. predaje na Tehničkoj visokoj školi u Zagrebu. Kovačić je kao stvaralac, pisac i pedagog snažno usmjerio razvoj nove hrvatske arhitekture izborivši se za status arhitekta i njegovu umjetničku slobodu.

Izvedena djela

- Palača Burze, Trg Jože Vlahovića, 1923/24. (dovršava H. Ehrlich)
- Kuća »Slaveks« na Svačićevom trgu 13, 1920.
- Stambena poslovna zgrada na Trgu žrtava fašizma 3, 1923.

Dorđe KREKIĆ

Rođen u Doboju 10. 7. 1903. Studirao je na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Münchenu i na Akademiji likovnih umjetnosti u Beču. Radio u Zagrebu kao arhitekt i kao nastavnik na Obrtnoj školi. U razdoblju od 1930—39. radi s arh. Korkom i arh. Kiveroffom više stambenih i javnih zgrada, te sudjeluje s uspjehom na mnogim javnim arhitektonskim natjecanjima.

(Izvedena djela i projekti su navedeni kod arhitekta Jovana Korke).

Slavko LÖWY

Rođen 7. 8. 1904. u Koprivnici. Arhitekturu je studirao u Beču, Zagrebu, i Dresdenu, gdje je diplomirao 1930. Radio je kod I. Fischera, a zatim kod Stanka Kliske u Zagrebu. Od 1932—1941. radi u vlastitom birou. Projektira i izvodi mnoge stambene i javne objekte, sudjeluje s uspjehom na natjecanjima. Svojim radom Löwy se predstavlja kao značajan predstavnik moderne arhitekture 30-tih godina, pridonosi njenom širenju i afirmaciji u našoj sredini. Odlika Löwyjeva stvaralaštva je jednostavnost i funkcionalnost.

Izvedena djela

- Zgrada »Jadranskog osiguravajućeg društva«, Draškovićeve 13, 1936.
- Stambeno poslovna zgrada, Masarykova 22, 1933.
- Stambena zgrada, Ulica Moše Pijade 20, 1936.
- Stambena zgrada, Boškovićeve 7b, 1937.
- Stambena zgrada, Marinkovićeve 7, 1933.
- Stambena zgrada, Savska 8, 1937.
- Stambena zgrada, Bulićeva 4, 1936.
- Stambena zgrada, Ulica soc. revolucije 23, 1933.
- Stambena zgrada, Ulica M. Pijade 11, oko 1935.

Projekti

- Zgrada gradskih poduzeća, Gundulićeva (s Ostrogovićem), 1933 (II. nagrada)
- Sedmerokatnice u Zakladnom bloku, 1932—33. (I. nagrada)
- Devetkatni neboder u Masarykovoju, 1933. (I. nagrada)
- Pasaži kroz zakladni blok, Zagreb, 1933. (s Hugom Ehrlichom)
- Sportski park »Marathon«, 1935. (I. nagrada)
- Zanatska komora u Zagrebu, 1937. (I. nagrada)
- »Napretkov konvikt« u Zagrebu 1937. (II. nagrada)
- Zagrebački zbor, 1936.

Rudolf LUBINSKI

Rođen u Zagrebu 31. 10. 1873; umro 27. 3. 1935. Završio je Visoku tehničku školu u Karlsruheu. Radio u inozemstvu do 1907. kada dolazi u Zagreb. Projektira i izvodi mnoge javne i privatne objekte i vile te sudjeluje na više natjecanja. Lubinski je izraziti predstavnik secesije u čijem je duhu ostvario većinu svojih djela, ali se u kasnijim svojim radovima potpuno priklanja koncepcijama moderne arhitekture.

Izvedena djela

- Zavod za socijalno osiguranje u Mihanovićevoj ul. 1925.
- Stambena zgrada, Frankopanska 5a, 1930.
- Stambena zgrada, Dežmanova 20, 1930.
- Stambena zgrada, Gajeva 5, 1931.
- Stambena zgrada, Smičiklasova 19, 1926.
- Stambena zgrada na Trgu žrtava fašizma 7, 1923.
- Stambena zgrada na uglu Smičiklasove i Patačičkine ulice, oko 1930.

Vjekoslav MURŠEC

Rođen je u Zagrebu 1897. gdje je završio Srednju tehničku školu, zatim je studirao u Pragu u specijalnoj školi za arhitekturu na Akademiji lijepih umjetnosti.

Izvedena djela

- Stambena zgrada, Domjanićeve 5, 1931.

Projekti

— Idejna skica izgradnje bloka Zakladne bolnice, 1931. 32.

Juraj NEIDHARDT

Rođen u Zagrebu 15. 10. 1901. Nakon završene Srednje tehničke škole studirao je na Akademiji u Beču kod Petera Behrensa, gdje je diplomirao 1924. Od 1930. do 1932. radi u Behrensovu atelieru u Berlinu kao asistent, gdje projektira veće objekte. Do godine 1936. radi kao asistent kod Le Corbusiera u Parizu, gdje sudjeluje na nizu arhitektonskih i urbanističkih natječaja. Godine 1938. Neidhardt odlazi u Sarajevo, gdje svestrano djeluje do danas.

U svojoj arhitekturi, kao i kod rješenja urbanističkih problema, Neidhardt nastoji postići sintezu logičnih tradicionalnih elemenata i suvremenih dostignuća arhitekture; pri tom osobito pažnju posvećuje odnosu objekta i čitavih urbanih ansambla prema pejzažu.

Izvedena djela

— Nadbiskupsko sjemenište, 1927.

Projekti

— Nadbiskupsko sjemenište, 1925.
— Regulacija Jelačićevog trga (Trg Republike), 1930.
— Zagrebački zbor (otkup), 1936.
— Obrtna škola na Savskoj cesti, 1936.
— Dom Hrvatskog veslačkog kluba, 1936.
— Zakladni blok, 1932.
— Regulacija Kaptola, 1935.

Zlatko NEUMANN

Rođen u Pakracu 4. 3. 1900; umro u Zagrebu 1969. Studirao na Visokoj tehničkoj školi u Beču od 1919—1925. kod A. Loosa. Od 1918. do 1925. radi u atelieru A. Loosa, te s Loosom u Parizu 1925—1927. Bio je Loosov suradnik na nizu njegovih velikih projekata i gradnji. Od 1927. živi i radi u Zagrebu, gdje projektira i izvodi stambene zgrade, vile, javne i reprezentativne objekte, škole, bolnice i industrijske objekte. Neumann je predstavnik napredne generacije arhitekata koji su između dva rata povelili i vodili borbu za novu arhitekturu. Njegova je arhitektura u početku pod utjecajem kubizma kojega pročišćuje do vlastitog konstruktivnog funkcionalizma.

Izvedena djela

— Stambena zgrada, Palmotićeve 76, 1929.
— Stambena zgrada, Marulićev trg 17, 1929.
— Stambena zgrada V. P., 1929.
— Stambeno poslovna zgrada G. A., 1931.
— Vila Klaić, 1931.
— Vila Gavrin, Torbarova 7, 1933.
— Poslovno stambena zgrada O. R., 1936.
— Stambeno poslovna zgrada u Vlaškoj 69, 1936.
— Stambena zgrada Martićeva 14b, 1934.
— Stambena zgrada Petrinjska 43, 1932.
— Stambena zgrada Preradovićeve 16, 1937.
— Stambeno poslovna zgrada na uglu Cankareve i Ilice

Projekti

— Narodni muzej, 1926.

Kazimir OSTROGOVIĆ

Rođen u Sv. Vidu na otoku Krku 7. 4. 1907; umro u Zagrebu 1965. Arhitekturu završio 1934. u Zagrebu. Godine 1933. i 1934. radi u arhitektonskom birou Stanka Kliske, 1935. i 1936. kod Stanka Löwyja, a od 1937. radi samostalno na Sušaku. Ostrogovićeve arhitektura je moderna i funkcionalna, ali on ne zanemaruje estetski izgled, već ga također smatra funkcijom.

Projekti

— Osnova za parcelaciju i izgradnju posjeda »Vinovrh«, 1933.
— Projekti tipova kuća za »Vinovrh«, 1933.
— Zgrada gradskih poduzeća (s Löwyjem), 1933. (II. nagrada)

Josip PIČMAN

Rođen u Lekeniku 14. 2. 1904; umro u Zagrebu 7. 2. 1936. Arhitekturu je diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. Godinu dana radio u atelieru arhitekta Poelziga u Berlinu.

U Zagrebu radi kod H. Ehrlicha, a od 1932. samostalno. Organizira »Radnu grupu Zagreb« (RGZ) s kojom radi nekoliko projekata. Realizirao je tek nekoliko objekata, ali je svojim bogatim projektantskim radom i publiciranjem pokazao da je jedan od najdarovitijih hrvatskih

arhitekata između dva rata, pa je njegova tragična smrt veliki gubitak za našu arhitekturu. Pičman svoje projekte produhovljuje velikom stvaralačkom snagom i pridonosi nove komponente modernim arhitektonskim izrazom. Izvornost njegovih djela nosi novu svježinu čistim volumenima i daje im potpuno individualan pečat. Njegovo shvaćanje arhitekture iskazuje se u svim djelima kao velika kreacija prostornog izražaja u nas.

Izvedena djela

— Stambena zgrada u Gajevoj 23, 1933.
— Agronomski paviljon Poljoprivredno-šumarskog fakulteta u Maksimiru, 1935. (s RGZ i J. Seisselom)
— Mljekarski paviljon Poljoprivredno-šumarskog fakulteta, 1935. (s RGZ i J. Seisselom)

Projekti

— Zakladni blok, 1929.
— Zakladni blok, 1931. (sa Seisselom), razrada
— Zagrebački zbor (s Hribarom), 1929.
— Umjetnički dom, 1930.
— Radničke ustanove, 1932. (sa RGZ)
— Planinarski dom na Sljemenu, 1934. (III. nagrada)
— Paviljon Tehničkog fakulteta za poziciju astronomiju u Maksimiru, 1935.
— Državna obrtna škola u Savskoj (sa Seisselom), 1935.
— Veslački klub, 1935.

Stjepan PLANIĆ

Rođen u Zagrebu 27. 12. 1900. Završio Srednju tehničku školu. Od 1920. radi kod arh. R. Lubinskog (do 1922.), a zatim do 1927. u Građevnom poduzeću ing. Ivančić i Wolkenfeld. Od 1927—1931. studira na Odjelu za arhitekturu Umjetničke akademije u Zagrebu, kod Drage Iblera. Od 1927. vodi vlastiti projektni biro. Planić u svim svojim javnim nastupima vodi žučljivu borbu za načela moderne arhitekture, protiv konvencionalnih i konzervativnih shvaćanja koja zaostaju za potrebama svoga vremena. On se bori za arhitekturu koja će u estetskom, tehničkom i socijalnom pogledu biti djelo novog vremena. Svoje napredne stavove iznosi javno kao arhitekt i publicist smatrajući najvažnijim zadatkom nove, moderne arhitekture masovnost i ekonomičnost izgradnje s težnjom za rješavanjem socijalnih stambenih problema u gradu i na selu. Od 1930. Planić je član grupe »Zemlja«, gdje je vrlo aktivan sudionik sve do njene policijske zabrane 1935.

Planićeve se arhitektura uvijek odlikuje ekonomičnošću rješenja i bogatstvom ideja u organizaciji prostora i oblikovanju, smišljenim prostornim odnosom prema položaju u gradu ili u pejzažu.

Izvedena djela

— Ledana i stambena zgrada u Kraševoj 19, 1930.
— Obiteljska kuća Vurdelja, Kozarčeve stube 2, 1930.
— Obiteljska kuća, Laščinska 23a, 1934.
— Obiteljska kuća i atelier, Kukuljevićeve 64, 1931.
— Vila u Zamenhofovoj ulici 17
— Obiteljska kuća na Mlinarskoj 41, 1934.
— Stambena zgrada, Moše Pijade 161, 1937.
— Vila na Jabukovcu 22, 1932.
— Kuća u Jurjevskoj 21, 1932.
— Stambena zgrada u Draškovićevoj 47, 1932.
— Kuća u Ulici Moše Pijade 143, oko 1935.
— Đački dom na Sljemenu, 1934.
— Tomislavov dom na Sljemenu, 1935.
— Obiteljska kuća na Prekrižju 30, 1935/36.
— Zgrada »Napretkove« zadruga u Bogovićevoj 1, 1936.
— Stambena zgrada u Šubićevoj 23, 1936/37.
— Stambena zgrada, Marinkovićeve 5, 1937.
— Sljepački zavod u Nazorovoj ulici, 1940.
— Stambena zgrada, Martićeva 47, 1938.
— Stambena zgrada, Pavletićeva 14, 1934.
— Obiteljska kuća, Jabukovac 22, 1932.
— Stambena zgrada, Vlaška 12, 1940.
— Stambena zgrada na uglu Krajiške i Kordunske, 1939.
— Obiteljska kuća, Buconjićeve 18, 1939.
— Stambena zgrada, Slovenska 5, 1933.
— Stambena zgrada, Pantovčak 5, 1931.
— Obiteljska kuća, Rockefellerova 24, 1938.
— Dvojna obiteljska kuća, Nazorova 54, 1936.
— Obiteljska kuća, Šrotova 21, 1938.

Projekti

— Umjetnički paviljon, 1930.
— Klinička i zakladna bolnica na Šalati, 1930.
— Židovska bolnica, 1931.
— Sokolski dom, 1930.
— Zanatlijski dom, 1931.
— Izložbeni prostor Zagrebačkog zbora (prijedlog), 1930.

Vladimir POTOČNJAK

Rođen u Novom Vinodolskom 1904; umro u Zagrebu 1952. Tehnički fakultet je završio u Zagrebu 1926. Kraće vrijeme radi u atelieru kod H. Ehrlicha, zatim boravi u

inozemstvu kod Loosa u Parizu i kod E. Maya u Frankfurtu. Od 1931. radi u Zagrebu. S uspjehom sudjeluje na mnogim natjecajima. Bavi se mnogo gradnjom malih stanova i kuća.

Izvedena djela

— Zavod za gluho-nijeme na Josipovcu (s J. Denzlerom), 1940.

Zvonimir POŽGAJ

Rođen u Zagrebu 16. 3. 1906; umro 1971. Arhitekturu je završio na Umjetničkoj akademiji kod Drage Iblera u Zagrebu 1932. Kraće vrijeme boravi u Parizu, a zatim vodi svoj vlastiti atelier. Bavi se posebno projektiranjem i izvođenjem kupališta, u kojima nastoji ostvariti povezanost arhitekture i pejzaža.

Izvedena djela

— Hrvatski liječnički dom u Šubićevoj 9, 1934. (s F. Cotom)
— Vila Botteri, Tuškanac 56, 1934 (s F. Cotom)
— Matica hrvatskih obrtnika u Ilici 49, 1937. (s A. Freudenreichom)
— Crkva na Knežiji, 1942.

Josip SEISSEL

Rođen u Krapini 10. 1. 1904. Diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1929. Specijalizirao je urbanizam na Sorboni u Parizu. Kraće vrijeme boravi u Nizozemskoj. Od 1929—1939. radi u Odjelu za regulaciju grada Zagreba. Često i dugo surađuje s J. Pičmanom i u toj suradnji nastaje niz značajnih projekata. Godine 1937. dobiva Grand Prix za arhitekturu na međunarodnoj izložbi u Parizu. Veći dio svoga stručnog rada posvetio je urbanizmu. U okviru regulacionog plana grada Zagreba iz 1934. godine razrađuje detaljna urbanistička rješenja za mnoge dijelove Zagreba.

Izvedena djela

— Agroñomski paviljon
— Mljekarski paviljon Poljoprivredno-šumarskog fakulteta u Maksimiru, 1935, s J. Pičmanom i »Radnom grupom Zagreb«
— Suradnja na detaljnim urbanističkim rješenjima Lenjinova trga, Tomislavova trga, Naselja Volovčica i drugim (Regulatorni plan grada Zagreba u okviru Gradskog građevnog ureda), 1939.

Projekti

— Zakladni blok, 1931. (s J. Pičmanom)
— Studija uređenja Maksimira, 1934. (Gradski građevni ured)
— Poljoprivredno-šumarski fakultet u Maksimiru, 1932. (s J. Pičmanom i »Radnom grupom Zagreb«)
— Gradska produžna škola i Državna obrtna škola, 1935. (s J. Pičmanom)

Egon STEINMAN

Rođen u Karlovcu 14. 12. 1901; umro u Zagrebu 22. 2. 1966. Arhitekturu je diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1924. Boravi na studiju u Parizu (1924—1925), a od 1926. radi u Zagrebu. Steinman je prihvatio napredni program moderne arhitekture, projektira i izvodi objekte javne namjene u duhu modernih funkcionalnih načela. Pisao je i objavljuvao rasprave i članke o novoj arhitekturi školskih zgrada.

Izvedena djela

— Ortopedska klinika na Šalati, 1928.
— Kompleks gimnazija u Križanićevoj ulici, 1932.
— Gimnazija u Kušlanovoj ulici, 1934.
— Gimnastička dvorana u Klaićevoj ulici, 1936.
— Ograda Srednjoškolskog igrališta u Klaićevoj ulici, 1936.

Zdenko STRIŽIĆ

Rođen u Bjelovaru 19. 5. 1902. Arhitekturu je studirao u Dresdenu od 1921—1923. i u Berlinu od 1924—1926. Od 1926—1928. pohađa Majstorsku školu za arhitekturu kod Hansa Poelziga u Berlinu. Od 1928—1931. Strižić je Poelzigov suradnik, a od 1931—1933. radi samostalno u Berlinu, gdje je projektirao nekoliko objekata u Austriji, Njemačkoj, Čehoslovačkoj i Švedskoj, te sudjelovao na više natjecaja. Godine 1933. dolazi u Zagreb, gdje već u početku svog djelovanja postiže zapažene uspjehe sudjelovanjem na mnogim natjecajima. Posebno se posvetio razradi urbanističkih problema i regulacijama.

Izvedena djela

— Naselje »Prve hrvatske štedionice« na Trešnjevci, 1935.
— Objekti u istom naselju

Projekti

— Regulacija Jelačićeva trga (Trga republike), 1930.
— Regulatorna osnova grada Zagreba, 1930.
— Regulacija Kaptola, 1932.
— Stambeno naselje Vrhovec, 1933.

— Židovska bolnica, 1931.
— Klinička i Zakladna bolnica na Šalati, 1930.
— Zagrebački Zbor, 1935.
— Sokolski dom, 1930.
— Naselje Prve hrvatske štedionice na Trešnjevci, 1935.
— Tipovi kuća za naselje na Trešnjevci

Edo ŠEN

Rođen u Zagrebu 10. 3. 1877; umro 16. 6. 1949. Diplomirao na Visokoj tehničkoj školi u Beču 1900. Do 1908. radi u Gradskom građevnom uredu u Zagrebu, a do 1918. je profesor na Srednjoj tehničkoj školi. Šen je jedan od osnivača i prvi rektor novoosnovane Visoke tehničke škole u Zagrebu (1919). S Kovačićem i Ehrlichom, Šen je postavio temelje hrvatske moderne arhitekture. Projektirao je i izvodio mnoge javne i stambene zgrade. U svojoj ranoj stvaralačkoj fazi radi pod snažnim utjecajem eklektičkog shvaćanja arhitekture. Kasnije napušta historicizam i snažnim oblicima tradicionalne arhitektonske zadatke oblikuje u duhu nove reprezentativnosti. Treća faza njegova stvaralaštva evoluirala prema modernom shvaćanju prostora, funkcionalizmu i konstruktivizmu, što se očituje u slobodnoj tlocrtnoj koncepciji i oblikovanju jednostavnih i odmjenjenih fasadnih ploha.

Izvedena djela

— Poslovno stambena zgrada na uglu Adžijine i Solovljeve ulice, 1926. (s J. Denzlerom)
— Stambena zgrada u Gundulićevoj ulici 7, 1928.
— Stambena kuća u Gundulićevoj 34, 1932.
— Stambena zgrada (danas studentski dom) na Trgu žrtava fašizma 10—13, 1933. (s M. Kovačevićem)
— Stambena zgrada u Križanićevoj ulici 3, 1938.

Projekti

— Regulacija Kaptola, 1934. (s M. Kovačevićem)

Vladimir ŠTERK

Rođen u Zagrebu 1891, umro 1941. Arhitekturu je studirao na Visokoj tehničkoj školi u Pragu, a diplomirao u Zagrebu. Nakon prvoga svjetskog rata radi s I. Fischerom kod Gradskog građevnog ureda, te kao samostalan projektant. Projektirao je više stambenih zgrada i vila. U početku pod utjecajem historicizma, priklonio se stremljenjima moderne arhitekture. Šterk nije formalno bio vezan uz krug zagrebačkih modernih arhitekata, ali se je svojim djelom borio za načela moderne arhitekture.

Izvedena djela

— Stambena zgrada u Gundulićevoj 3, 1927.
— Stambena zgrada u Draškovićevoj 30, 1929.
— Stambeno poslovna zgrada u Ilici 15, 1930.
— Vila na Jabukovcu 39, 1933.
— Planinarski dom »Runolist« na Sljemenu, 1938.
— Stambena zgrada u Dežmanovoj 8, 1936.

Projekti

— Gradska štedionica (natjecaj s I. Fischerom), 1923.
— Zagrebački zbor u Martićevoj (natjecaj s I. Fischerom)

Vladimir TURINA

Rođen u Banja Luci 6. 2. 1913; umro u Zagrebu 1968. Arhitekturu je diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1936. Kao mladi arhitekt, s uspjehom radi uglavnom natjecaje i izvodi vlastitu kuću. Turinina moderna arhitektura nosi snažno obilježje individualnog shvaćanja prostora.

Izvedena djela

— Vlastita kuća u Jurjevskoj 60, 1936.

Projekti

— Sveučilišne klinike na Šalati, 1941. (prva nagrada sa Z. Tišinom)

Antun ULRICH

Rođen u Zagrebu 29. 9. 1902. Nakon Srednje tehničke škole završio je Akademiju u Beču 1927. Radi u Odsjeku za regulaciju grada Zagreba, a kasnije do rata vodi vlastiti atelier s prof. dr ing. Vladimirom Juranovićem. Izvodi mnoge stambene i javne zgrade, te sudjeluje na nizu arhitektonskih natjecaja u suradnji s Bahovcem i dobiva mnoge nagrade.

Izvedena djela

— Stambena zgrada, Marinkovićevo 1, 1934. (s Bahovcem)
— Stambena zgrada u Gajevoj 4, 1936.
— Klinička i Zakladna bolnica na Rebru (u suradnji sa S. Kliskom i Juranovićem), 1936.
— Stambena zgrada na Preradovićevom trgu 5, 1937.
— Stambena zgrada, Derenčinova 38 i 40, 1938.

- Obiteljska kuća u Petrovoj 184, 1929.
- Aleksandrove stube (između Dežmanove i Rokovog perivoja)
- Stube u Dvorničićevoj ulici

Projekti

- Socijalna ustanova (s Bahovcem), 1933.
- Dom Hrvatskoga veslačkog kluba, 1936. (I. nagrada)
- Bolnica bolesničkog fonda za državno saobraćajno osoblje na Jordanovcu, 1938. (s Kliskom), I. nagrada

Marko VIDA KOVIĆ

Rođen u Golubincima 1890; umro 1976. u Zagrebu. Studirao je u Beču, a 1918. je diplomirao u Pragu. Bavi se znanstvenim radom i publicistikom te pridonosi širenju novih arhitektonskih misli.

Izvedena djela

- Vila Pfeffermann, Jurjevska 29, 1928.

Zvonimir VRKLJAN

Rođen 26. 7. 1902. u Vukovaru. Arhitekturu završio 1924. na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. Projektirao i izveo više stambenih i javnih zgrada, te sudjelovao s uspjehom na mnogim arhitektonskim natjecanjima.

Izvedena djela

- Gimnazija sestara milosrdnica, Savska cesta 77 (danas Pedagoška akademija), 1936.
- Veterinarski fakultet u Heinzelovoj, 1935.
- Trgovačka akademija i Ženska stručna škola na Lenjinovom trgu (sjeverna strana)
- Stambeno poslovna zgrada na Kvaternikovom trgu 12, 1941.

Projekti

- Bolnica bolesničkog fonda za državno saobraćajno osoblje na Jordanovcu, 1938. (sa Selimirom i Zojom Dumengjić), III. nagrada

Ernest WEISSMANN

Rođen u Zagrebu 1904. Arhitekturu završio na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. Nekoliko godina boravio je u inozemstvu i surađivao s Le Corbusierom. Dosljedni je pobornik funkcionalne arhitekture.

Izvedena djela

- Vila na Jabukovcu br. 23, oko 1933.

Projekti

- Klinička i Zakladna bolnica na Šalati, 1930. (I. nagrada)
- Židovska bolnica, 1931. (IV. nagrada)
- Đačka menza, 1931.
- Obrtna škola na Savskoj cesti, 1935. (III. nagrada)

Ivan ZEM LJAK

Rođen u Zagrebu 15. 3. 1893; umro u Zagrebu 1. 1. 1963. Arhitekturu studira od 1912—1914. na Tehničkom fakultetu u Grazu i Pragu, a nastavlja 1916—1920. u Pragu gdje i diplomira. Od 1921. radi u gradskoj službi, gdje se bavi urbanističkim i konzervatorskim problemima. Na studijskom putovanju po Njemačkoj i Nizozemskoj (1929) dolazi u dodir s idejama i djelima J. J. P. Ouda i neoplasticizma. Ove će zasade kasnije kreativno primjenjivati u svojim djelima. Od 1930. projektira i izvodi velik broj osnovnih škola i obdaništa. U tim djelima Zemljak ostvaruje nova prostorna shvaćanja arhitekture; u početku u duhu neoplasticizma, ali sa snažnim individualnim karakteristikama, a kasnije tražeći sintezu između međunarodnog stila i elemenata naše regionalne arhitekture.

Izvedena djela

- Obiteljska kuća, Nike Grškovića 11, 1924.
- Stambena zgrada, Masarykova 13, 1928.
- Škola na Jordanovcu, 1930.
- Škola u Selskoj cesti, 1930.
- Škola u Jakićevoj, 1933.
- Škola u Koturaškoj cesti, 1935.
- Obdanište na Laščini, 1935.
- Obdanište na Jordanovcu, 1935.
- Škola i obdanište na Knežiji, Zadarska 31, 1940.
- Obrtna škola na Savskoj 39, 1937.
- Hortikulturno rješenje Lenjinova trga i Medveščaka (s Ćirilom Jegličem iz Ljubljane), 1938.

Projekti

- Osnovna škola na Sigečici, 1933.
- Prijedlog za regulaciju Kaptola (s Bahovcem), 1934.
- Prijedlog za novu koncepciju Mirogoja kao park groblja, 1937.